

قساستا ھاياتلىق بار

﴿ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۗ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۗ ذَلِكَ
خَفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلكُمْ فِي
الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَتَأْوَلِي الالابب لعلكم تتقون ﴿١٧٩﴾ ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى، ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ. قاتىل ئۈچۈن (دىنىي) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا (يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلدىن دىيەت ئېلىشقا رازى بولۇپ قىساس ئېلىشتىن ۋاز كەچسە، ئۇ، جىنايەتچىدىن دىيەتنى) چىرايلىقچە تەلەپ قىلىشى لازىم، (جىنايەتچىمۇ دىيەتنى) ياخشىلىقچە (يەنى كېچىكتۈرمەستىن، كېمەيتىۋەتمەستىن تولۇق) بېرىشى لازىم. بۇ (ھۆكۈم) پەرۋەردىگارڭلار تەرىپىدىن (سىلەرگە بېرىلگەن) يېنىكلىتىشتۇر ۋە رەھمەتتۇر. شۇنىڭدىن كېيىن (يەنى دىيەتنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن)، چېكىدىن ئېشىپ كەتكەن (يەنى قاتىلنى ئۆلتۈرگەن) ئادەم قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ. ئى ئەقىل ئىگىلىرى! سىلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار (يەنى كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ، ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندىۇ، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالىدۇ). (ناھەق قان تۆكۈشتىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن (قىساس يولغا قويۇلدى)﴾.

— سۈرە بەقەرە 178 - 179 — ئايەت.

سۆزلۈكلەر تەھلىللىرى

كُتِبَ: (پەرز قىلىندى)، ئۇ، پۈتۈلدى، يېزىلدى، پەرز قىلىندى دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ.

ئىمام فەررا مۇنداق دەيدۇ: «قۇرئاندىكى «كۈتبە» نىڭ ھەممىسى پەرز قىلىندى، دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.»

الْقَصَاصُ: (قىساس ئېلىش)، ئۇ، بىرىنىڭ قىلغان ئىشىغا ئوخشاش ئىش قىلىش، دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

الْقَتْلَى: (ئۆلتۈرۈلگەنلەر)، ئۇ «ئەلقەتىل» نىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، مۇزەككەرلىك ۋە مۇئەننەسلىكتە ئوخشاش ئىشلىتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەسلى سۆز تومۇرى «ئەلقەتل» بولۇپ، تەندىن جاننى چىقىرىۋېتىش دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

عَفَى: (كەچۈرۈم قىلىنىش)، ئۇنىڭ ئەسلى سۆز تومۇرى «ئەلئەفۇۋ» بولۇپ، كەچۈرۈش، ئەپۇ قىلىش، گەردەندىن ساقىت قىلىش دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ. ئايەتتىكى مەنىسى: ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلىدىن دىيەت ئېلىشقا رازى بولۇپ قىساس ئېلىشتىن ۋاز كەچسە، دېگەنلىك بولىدۇ.

فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ: (چىرايلىق تەلەپ قىلىش لازىم)، يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلىدىن دىيەتنى يۇمشاقلىق ۋە چىرايلىق رەۋىشتە تەلەپ قىلىشى لازىم. جىنايەتچىمۇ دىيەتنى كېچىكتۈرمەستىن، كېمەيتىۋەتمەستىن، ئەسكىلىك قىلماستىن ياخشىلىقچە تولۇق بېرىشى لازىم.

فَمَنْ أَعْتَدَى: (چېكىدىن ئېشىپ كەتكەن)، يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلىدىن دىيەتنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن قاتلىقا زۇلۇم قىلىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، اللە نىڭ دەرگاھىدا قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ.

الْأَلْبَابِ: (ئەقىل)، ئۇ «لۇببۇ» نىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، ئەقىل دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەنىسى

اللە تائالا مەزكۇر ئايەتلەردە مۇنداق دەيدۇ: ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگۈچى ئۈچۈن ئۆلتۈرگۈچىدىن قىساس ئېلىشىڭلار سىلەرگە پەرز قىلىندى. سىلەرنىڭ بەزىڭلار بەزىڭلارغا ھەرگىز زۇلۇم قىلمىسۇن. ئەگەر ھۆر ئادەم ھۆر ئادەمنى ئۆلتۈرسە، ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ قىساسى ئۈچۈن سىلەرمۇ شۇ ھۆر ئادەمنى ئۆلتۈرۈڭلار. ئەگەر قۇل قۇلنى ئۆلتۈرسە، سىلەرمۇ شۇ قۇلنى ئۆلتۈرۈڭلار. ئەگەر ئايال كىشى ئايال كىشىنى ئۆلتۈرسە، سىلەرمۇ شۇ ئايالنى ئۆلتۈرۈڭلار.

دېمەك، ئادالەت ۋە باراۋەرلىكنى بەرپا قىلغان ئاساستا قىساس ئۈچۈن ئوخشاش كىشىنى ئۆلتۈرۈڭلار. ئاراڭلاردا يۈز بېرىۋاتقان زۇلۇمنى تەرك ئېتىڭلار. بىر ھۆر ئادەم ئۈچۈن بىرقانچە ھۆر ئادەملەرنى، قۇل ئۈچۈن ھۆرنى، ئايال كىشى ئۈچۈن ئەر كىشىنى ئۆلتۈرۈدىغان ئىشنى قىلماڭلار. ئۇنداق قىلىش ھەقىقەتەن زۇلۇم ۋە تاجاۋۇز قىلغانلىق، ئۈستۈنلۈك تەلەپ قىلغانلىق ۋە ھەددىدىن ئاشقانلىق ھېسابلىنىدۇ.

ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى ئۆلتۈرگۈچىنى ئەپۇ قىلىپ، ئۇنىڭدىن قىساس ئالماي، قىساسنىڭ ئورنىغا دىيەتنى قوبۇل قىلسا، دىيەت تەلەپ قىلغۇچى دىيەتنى ھەددىدىن ئاشماستىن ۋە قوپاللىق قىلماستىن، چىرايلىقچە تەلەپ قىلسۇن. دىيەت تۆلگۈچىمۇ ئۇنى ئارقىغا سوزماستىن ۋە كېچىكتۈرۈۋەتمەستىن چىرايلىقچە ئادا قىلسۇن.

ئى مۆمىنلەر! قىساس ئېلىشنى ئەپۇ قىلىپ دىيەتنى قوبۇل قىلىشتىن ئىبارەت مەن سىلەرگە بەلگىلەپ بەرگەن ئەنە شۇ ھۆكۈم پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن بولغان يەڭگىلىك ۋە رەھمەتتۇر. ئۇ سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن يەھۇدىيلارغا بەلگىلىگەن ھۆكۈمنىڭ دەل ئەكسىچە بولغان ھۆكۈمنى بەلگىلەش ئارقىلىق سىلەرگە بولغان مەرھەمەتنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن قىساس ئېلىش ھۆكۈمىنى سىلەردىن ئەپۇ قىلىپ دىيەت قوبۇل قىلىش ھۆكۈمىگە يەڭگىللىتىپ بەردى. يەھۇدىيلارنىڭ شەرىئىتىدە بولسا پەقەت قىساس ئېلىش ھۆكۈمىلا بار ئىدى.

سىلەردىن كىمكى دىيەت ئېلىپ بولغاندىن كېيىن ئۆلتۈرگۈچىگە تاجاۋۇز قىلىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ. چۈنكى، ئۇ ئۆلتۈرگۈچىدىن پۇل - مال ئېلىپ ئۇنىڭغا ئامانلىق بەرگەندىن كېيىن بۇ ۋەدىسىنى بۇزۇپ ۋە ئۆلتۈرگۈچىگە خىيانەت قىلىپ ئېغىر گۇناھ ئۆتكۈزگەن بولىدۇ.

ئى ئەقىل ئىگىلىرى! مەن سىلەرگە بەلگىلىگەن قىساس ئېلىشتىن ئىبارەت ھۆكۈمدە ھاياتلىق بار. چۈنكى، كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ، ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قان تۆكۈلۈشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ. ئادەملەرنىڭ ھاياتى قوغدىلىپ قالىدۇ ۋە ئۇلار ئۆز جانلىرىدىن ئەمىن بولىدۇ.

ئەنە شۇ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمدۈر ۋە توغرا دىنىدۇر. بۇ دىن ئىنسانلارنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالىدۇ، ئۇلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەخت - سائادەت بېغىشلايدۇ.

نازىل بولۇش سەۋەبلىرى

1 - بۇ ئايەتنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ھەققىدە قەتادىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەر بىر - بىرىگە زۇلۇم قىلاتتى ۋە شەيتانغا ئىتائەت قىلاتتى. كۈچى بار بىرەر قەبىلىنىڭ قولى باشقىلارنىڭ قولىنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ باشقىلارغا بولغان ئارتۇقچىلىقىنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن: بىز بۇ قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن پەقەت ھۆر ئادەمنى ئۆلتۈرۈمىز، دەيتتى. ئەگەر ئۇلاردىن بىر ئايال باشقا قەبىلىلەردىن بىر ئايالنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۇلار: بىز بۇ ئايالنىڭ قىساسى ئۈچۈن پەقەت ئەر

كىشىنى ئۆلتۈرۈمىز، دەيتتى. شۇڭا ئاللاھ تائالا: ﴿ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ﴾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. ﴿

2 - سەئىد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: ﴿جاھىلىيەت دەۋرىدە ئىسلام كېلىشتىن ئازراق ئىلگىرى ئەرەب قەبىلىلىرىدىن ئىككى قەبىلە ئۇرۇشۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆلتۈرۈلگەنلەر ۋە يارىدار بولغانلار بار ئىدى. ھەتتا ئۇلار قۇللار بىلەن ئاياللارنىمۇ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولۇپ، بىر - بىرىدىن بۇلارنىڭ قىساسىنى تېخى ئالماي تۇرۇپ ئىسلام دىنىغا كىرگەن ئىدى.

بۇ ئىككى قەبىلىنىڭ بىرى كۈچ ۋە بايلىق جەھەتتە يەنە بىرىدىن ئۈستۈن بولۇپ، ئۇلار ئۆزلىرىدىن ئۆلتۈرۈلگەن قۇلنىڭ ئورنىغا رەقىبى تەرەپتىن ھۆر ئادەم، ئايالنىڭ ئورنىغا ئەر كىشى ئۆلتۈرۈلمىگىچە رازى بولمايمىز، دەپ قەسەم ئىچىشكەن ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ ئۇلار ھەققىدە: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى...﴾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. ﴿

تەپسىرنىڭ ئىنچىكە ۋە نازۇك نۇقتىلىرى

1 - ئاللاھ تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممىتىگە ئالاھىدە مەرھەمەت قىلىپ قىساستا دىيەتنى قوبۇل قىلىش ھۆكۈمىنى بەلگىلىدى. بۇ ھۆكۈم تەۋراتنىڭ ھۆكۈملىرىدە يوق ئىدى.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدە قىساس ئېلىش ھۆكۈمى بار، دىيەت ئېلىش ھۆكۈمى يوق ئىدى. ئاللاھ تائالا بۇ ئۈممەتكە خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى، ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ. قاتىل ئۈچۈن (دىنىي) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا (يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلدىن دىيەت ئېلىشقا رازى بولۇپ قىساس ئېلىشتىن ۋاز كەچسە، ئۇ، جىنايەتچىدىن دىيەتنى) چىرايلىقچە تەلەپ قىلىشى لازىم، (جىنايەتچىمۇ دىيەتنى) ياخشىلىقچە (يەنى كېچىكتۈرمەستىن، كېمەيتىۋەتمەستىن تولۇق) بېرىشى لازىم. بۇ (ھۆكۈم) پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن (سىلەرگە بېرىلگەن) يېنىكلىتىشتۇر ۋە رەھمەتتۇر﴾ چۈنكى، سىلەردىن ئىلگىرىكىلەرگە پەقەت قىساس ئېلىش پەرز ئىدى. ﴿شۇنىڭدىن كېيىن (يەنى

ئىمام سۇيۇتىنىڭ «ئەددۇررۇل مەنسۇر» ناملىق كىتابى، 1 - جىلد، 173 - بەت. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇلسۇھىكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 226 - بەت. ئىمام ئىبنى جەۋزىنىڭ «زادۇل مەسىبىر فىئى ئىلمىتتەپسىر» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 180 - بەت. ئىمام تەيەرىنىڭ «جامئۇل بەيان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 103 - بەت. ئىمام سۇيۇتىنىڭ «ئەددۇررۇل مەنسۇر» ناملىق كىتابى، 1 - جىلد، 172 - بەت. ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «قۇرئان ئەزىم» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 209 - بەت. ئىمام تەيەرىنىڭ «جامئۇل بەيان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 104 - بەت.

دېيەتنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن)، چېكىدىن ئېشىپ كەتكەن (يەنى قاتىلىنى ئۆلتۈرگەن) ئادەم قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ» .

2 - الله تائالا: ﴿سەلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار...﴾ دېدى.

زۇجاج مۇنداق دەيدۇ: «ئەگەر كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ، ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندى، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالىدۇ. چۈنكى، ئۇ قىساس تۈپەيلىدىن ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندى.»

3 - بۇ ئايەت ئۆزىنىڭ ناھايىتى قىسقا بولۇشىغا قارىماي قىساسنىڭ ھېكمىتىنى ئىنتايىن جانلىق ۋە راۋان ئۇسلۇب بىلەن بايان قىلدى. بۇ ئايەت قۇرئان كەرىمنىڭ ئەڭ بالاغەتلىك ئايەتلىرىدىن بىرى دەپ نام ئالغان.

شەرىئەت ھۆكۈملىرى

بىرىنچى ھۆكۈم

ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن، مۇسۇلمان زىممىنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟ قۇلنى ئۆلتۈرۈپ قويغان ھۆر ئادەم، زىممىنى ئۆلتۈرۈپ قويغان مۇسۇلمان شۇ ئىككىسىنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ ياكى ئۆلتۈرۈلمەيدۇ دېگەن مەسىلىدە فىقھىشۇناسلار مۇنداق قاراشلارغا كەلگەن:

مالىكى، شافىئى ۋە ھەنبەلىي مەزھىبىدىكىلەردىن ئىبارەت كۆپچىلىك ئۆلىمالار ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن، مۇسۇلمان زىممىنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، دەپ قارايدۇ.

ھەنبەلىي مەزھىبىدىكىلەر: ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن، مۇسۇلمان زىممىنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ قارايدۇ.

كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ دەلىللىرى

ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قاراشلىرىغا قۇرئان كەرىمدىن، سۈننەتتىن ۋە ئەقلىي دەلىللەردىن دەلىل كۆرسىتىدۇ:

بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان. ئىمام تەبەرىنىڭ «جامئۇل بەيان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 110 - بەت. ئىمام سۈيۈتتىنڭ «ئەددۇررۇل مەنسۇر» ناملىق كىتابى، 1 - جىلد، 173 - بەت. ئىمام ئىبنى جەۋزىنىڭ «زادۇل مەسىبىر فى ئىلمىتتەپسىر» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 181 - بەتتىن نەقىل قىلىنغان.

1 - قۇرئان كەرىمدىن كەلتۈرگەن دەلىل بولۇپ، ﷻ تائالا: ﴿ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېدى. ﷻ تائالا قىساس ئېلىشتا باراۋەرلىكنى پەرز قىلدى، ئاندىن بۇ باراۋەرلىكنى ئوچۇق بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ.﴾

ھۆر ئادەم ھۆر ئادەمگە، قۇل قۇلغا، ئايال ئايالغا باراۋەر بولىدۇ. گويا ﷻ تائالا: ئەگەر قاتىل ئۆلتۈرۈلگۈچىگە باراۋەر بولسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە دېگەندەك قىلىدۇ.

كۆپچىلىك ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: ھۆر ئادەم بىلەن قۇلنىڭ ئوتتۇرىسىدا، مۇسۇلمان بىلەن كاپىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا باراۋەرلىك يوق. شۇڭا ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن، مۇسۇلمان كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ.

2 - سۈننەتتىن كەلتۈرگەن دەلىل بولۇپ، ئىمام بۇخارى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۇسۇلمان كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ.»

3 - ئەقلىي دەلىل بولۇپ، ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: قۇل قۇللۇق سەۋەبىدىن مال - ماتاغا ئوخشايدۇ، كاپىر ھەددىدىن ئېشىپ كۆپۈرلۈك قىلغانلىقى سەۋەبىدىن ھاياۋانغا ئوخشايدۇ. ﷻ تائالا: ﴿ﷻ نىڭ نەزىرىدە ھاياۋانلارنىڭ ئەڭ يامىنى كۇفرىدا چىڭ تۇرغانلاردۇركى، ئۇلار ھەقىقەتەن ئىمان ئېيتمايدۇ﴾ دەيدۇ. شۇنداق ئىكەن مۆمىن كاپىرغا قانداق باراۋەر بولىدۇ، قانداق قىلىپ ئۇ كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلسۇن؟!

ھەنەفىي مەزھىبىدىكىلەرنىڭ دەلىللىرى

ھەنەفىي مەزھىبىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ قاراشلىرىغا بىرقانچە دەلىل كۆرسەتكەن بولۇپ، تۆۋەندە ئۇنى قىسقىچە بايان قىلىمىز:

1 - ﷻ تائالانىڭ: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى...﴾ دېگەن سۆزى بولۇپ، ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: ﷻ تائالا بۇ ئايەتنىڭ بېشىدا قاتىلنى ئۆلتۈرۈشنى پەرز قىلدى. بۇ ھۆكۈم ئاممىباب بولۇپ، مەيلى قاتىل ھۆر ئادەم ياكى قۇل بولسۇن، مەيلى مۇسۇلمان ياكى زىمى بولسۇن ھەممە قاتىلنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئەمما ﷻ تائالانىڭ: ﴿ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ﴾ دېگەن سۆزى پەقەت جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە قىلىدىغان زۇلمنى بىكار قىلىش ئۈچۈندۇر. چۈنكى، ئۇلار زۇلۇمدا ھەددىدىن ئېشىپ ۋە ئەزۋەيلەپ بىر ھۆر ئادەم ئۈچۈن بىرقانچە ھۆر ئادەملەرنى، قۇل ئۈچۈن ھۆر ئادەمنى، ئايال ئۈچۈن ئەرنى ئۆلتۈرەتتى. شۇڭا ﷻ تائالا ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بۇ زۇلۇمنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، باشقا ئادەملەردىن ئەمەس، پەقەت قاتىلدىن قىساس

ئېلىشىنى تەكىتلىدى. يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك، بۇ مەزمۇنى ئايەتنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبىدىنمۇ چۈشۈنىۋالغىلى بولىدۇ.

2 - ئۇلار ئاللا تائالانىڭ سۈرە مائىدەدىكى: ﴿ئۇلار (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادى) غا تەۋراتتا شۇنداق بەلگىلىدۇكى، جانغا جان (يەنى ناھەق ئادەم ئۆلتۈرگەن ئۆلتۈرۈلۈش)﴾ دېگەن سۆزىنى دەلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ ئايەت ئۆلتۈرۈلگەن ھەممە ئادەملەر ئۈچۈن قىساس ئېلىشنىڭ ۋاجىپلىقىنى ئاممىباب ھالدا كۆرسىتىدۇ، بىزدىن ئىلگىرىكىلەرنىڭ شەرىئىتىدە بەلگىلەنگەن ھۆكۈم مەنسۇخ قىلىنمىغان بولسىلا، ئۇ بىزگىمۇ بەلگىلەنگەن ھۆكۈم ھېسابلىنىۋېرىدۇ.

3 - ئۇلار يەنە ئاللا تائالانىڭ: ﴿كىمكى ناھەق ئۆلتۈرۈلدىكەن، (قاتىلدىن قىساس ئېلىش، يا دىيەت ئېلىش، يا كەچۈرۈم قىلىش) ھوقۇقىنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسىنىڭ قولىدا قىلدۇق﴾ دېگەن سۆزىنى دەلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ ئايەت مەيلى قۇل ياكى ھۆر ئادەملەر بولسۇن، مەيلى مۇسۇلمان ياكى زىمىمى بولسۇن ناھەق ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ ۋە قىساس ئېلىش ھوقۇقى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسىنىڭ قولىدا قىلىنىدۇ.

4 - ئۇلار يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قېنى باراۋەردۇر. ئۇلارنىڭ ئامانلىققا ئىگە قىلىش ئۈچۈن ئۇلاردىن ئەڭ تۆۋەن تەبىقىدىكى كىشىمۇ تىرىشچانلىق كۆرسىتىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىدىن باشقىلارغا بىر قولىدەك قارشى تۇرىدۇ» دېگەن سۆزىنى دەلىل قىلىپ: قۇل ھۆر ئادەم بىلەن ئوخشاشتۇر، دەپ قارايدۇ.

5 - ئۇلار يەنە: «كىمكى قۇلنى ئۆلتۈرسە، بىزمۇ ئۇنى ئۆلتۈرۈمىز. كىمكى قۇلنىڭ بىرەر ئەزاسىنى كېسىۋەتسە، بىزمۇ ئۇنىڭ شۇ ئەزاسىنى كېسىۋېتىمىز. كىمكى قۇلنى ئاختا قىلىۋەتسە، بىزمۇ ئۇنى ئاختا قىلىۋېتىمىز» دېگەن ھەدىسىنى دەلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ ھەدىس قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن ھۆر ئادەمنىڭ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان ئوچۇق دەلىلدۇر، چۈنكى، ئىسلام ھۆر ئادەم بىلەن قۇلنىڭ ئارىسىنى پەرقلەندۈرمەيدۇ.

6 - ئۇلار ئىمام بەيھەقى، ئابدۇراھمان بەيلەماندىن رىۋايەت قىلغان تۆۋەندىكى ھەدىسىنىمۇ دەلىل قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر زىمىمنىڭ قىساسى ئۈچۈن بىر مۇسۇلماننى ئۆلتۈرگەن ۋە: «مەن زىمىملار بىلەن بولغان ئەھدىگە ۋاپا قىلىدىغان كىشىنىڭ ئەڭ ئەۋزىلىمەن» دېگەن .

سۈرە مائىدە 45 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

سۈرە ئىبرا 33 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

بۇ ھەدىسىنى ئىمام نەسائى ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇ لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 230 - بەت .

ئىبنى سالام مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىس دەلىل بولالمايدۇ، بۇنىڭغا ئوخشاش ھەدىس قان تۆكۈلىدىغان ئىشقا ئۆلگە قىلىنمايدۇ.» ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «ئىبنى بەيلەمانى دېگەن بۇ كىشىنىڭ ھەدىسى ئاجىز ھېسابلىنىدۇ، ئۇنىڭ ھەدىسى رىۋايەت قىلغۇچىدىن رىۋايەت

7 - ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: زىممىنىڭ مېلىنى ئوغرىلىغان مۇسۇلماننىڭ قولىنى كېسىشكە پۈتۈن ئۆلىمالار بىرلىككە كەلگەن. بۇ زىممىنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇسۇلماننى ئۆلتۈرۈشنى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭدىن قىساس ئېلىش ۋاجىپتۇر. چۈنكى، ئۇنىڭ قېنىنى تۆكۈشنىڭ ھاراملىقى ئۇنىڭ مېلىنى ئېلىۋېلىشنىڭ ھاراملىقىدىن ئېغىردۇر.

مانا بۇلار ئىككى تەرەپنىڭ دەلىللىرىنىڭ خۇلاسىسى بولۇپ، بىز ئۇنى قىسقىچە بايان قىلىدۇق. ئەمەلىيەتتە بولسا بۇ ئىختىلاپنىڭ سەۋەبى ئۆلىمالارنىڭ بۇ ئايەتنى چۈشىنىشتىكى ئوخشاشلىقىغا قارىلىدۇ.

ھەنەفى مەزھىبىدىكىلەر: بۇ ئايەتنىڭ بېشى ھۆكۈم جەھەتتە يېتەرلىكتۇر، سۆزى ئاللا تائالانىڭ: ﴿ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېگەن سۆزىدە تامام بولىدۇ، دەيدۇ.

باشقا ئۆلىمالار: سۆز بۇ يەردە تامام بولمايدۇ، ئۇ ئاللا تائالانىڭ: ﴿...ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ﴾ دېگەن يەردە تامام بولىدۇ، ئايەتنىڭ بۇ قىسمى يۇقىرى قىسمىنى بايان قىلىش ئۈچۈن كەلگەن، بۇ ئايەت قىساسنىڭ تۈرلىرىنى ۋە قىسىملىرىنى بايان قىلىدۇ، دەيدۇ.

ھەنەفى مەزھىبىدىكىلەر كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ قارىشىغا: سىلەرنىڭ قارىشىڭلارچە بولغاندا ئايال كىشىنى ئۆلتۈرۈپ قويغان ئەر، شۇنداقلا ھۆر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويغان قۇل ئۆلتۈرۈلمەسلىكى كېرەكمۇ؟ دەپ قارشى چىقىدۇ. چۈنكى، كۆپچىلىك ئۆلىمالار ھۆر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويغان قۇل ئۇنىڭ قىساسى ئۈچۈن، ئايالنى ئۆلتۈرۈپ قويغان ئەر مۇ شۇ ئايالنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ قارايدۇ.

كۆپچىلىك ئۆلىمالار بۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بېرىدۇ: بۇ ئايەتنىڭ زاھىرى مەنىسى قۇلنىڭ ھۆر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەسلىكىنى ئىپادىلەيدۇ، لېكىن بىز ئايەتنىڭ مەنىسىگە قاراپ چىقىپ، قۇل قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلگەن يەردە، ئۇ ھۆر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئۆلتۈرۈلىدۇ دەپ قارىدۇق. ئەمما ئەر ئايالنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلۈشىگە كەلسەك، بۇ پۈتۈن ئۆلىمالارنىڭ بىرلىكى بىلەن ئىسپاتلانغان مەسىلە. بۇ مەزكۇر ئايەتتىن ئايرىپ قارىلىدىغان يەنە بىر ھۆكۈمدۇر. ئەگەر ئۆلىمالارنىڭ بىرلىكى بولمىغان بولسا ئىدى، بىز ئەلۋەتتە ئەر - ئايالنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، دەيتتۇق.

قىلغۇچىغا يەتكۈزۈلۈپ رىۋايەت قىلىنغان بولسىمۇ دەلىل بولالمايدۇ، ئەگەر ئۇ ئارىلىقتىكى رىۋايەت قىلغۇچىلارنى چۈشۈرۈپ قويسا ئۇنىڭ ھەدىسى قانداقمۇ دەلىل بولالسىن.

بۇ مەسىلىدىكى تەپسىلى دەلىللەر ئۈچۈن ئىمام جەسسائىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، ئىبنۇل ئەرەبىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى ۋە ئىمام قۇربۇنىنىڭ «ئەلجامۇ لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى قاتارلىقلارغا مۇراجىئەت قىلىنسۇن.

شەيخ سايس ئۆزىنىڭ «ئاياتۇل ئەھكام» ناملىق تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ مەسىلىدە ئەقىل ئەبۇ ھەنەفىنىڭ قارىشىنى كۈچلەندۈرۈشكە مايىلدۇر. چۈنكى، شافىئى ۋە مالكى مەزھىبىدىكىلەر ئايەتتىكى قىساس ھۆكۈمىدە باراۋەرلىكنىڭ بايان قىلىنغانلىقىنى ئېتىبارغا ئېلىشنىڭ ئورنىغا قىساس ئېلىشنىڭ تۈر ۋە قىسىملىرىنىڭ بايان قىلىنغانلىقىنى ئېتىبارغا ئالغان.

ئۇلار بۇ ھۆكۈمدىن بىر - بىرىگە قارشى ھۆكۈم چىقىرىپ ئەر ئايالنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ، ئايال ئەرنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ، ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، لېكىن قۇل ھۆر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ دەپ قارىغان. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ بۇ ئايەتكە بولغان چۈشەنچىسىنى ئاجىز ئورۇنغا چىقىرىپ قويدۇ.

ئەمما ئەبۇ ھەنەفىنىڭ بۇ ئايەتكە بولغان چۈشەنچىسىدە مۇنداق ئاجىزلىق يوق. مۇشۇنداق بولغاندا قۇل بىلەن ھۆر ئادەمنىڭ، مۇسۇلمان بىلەن زىممىنىڭ قېنىنىڭ ھارام بولۇشى باراۋەر بولىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ قېنى مەڭگۈ قوغدىلىدۇ. »

كۈچلۈك قاراش

مەن مۇنداق دەپ قارايمەن: ئەبۇ ھەنەفىنىڭ قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن ھۆر ئادەمنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىدىكى قارشى ئەقىلغا مۇۋاپىقتۇر ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى قۇلنى ئۆلتۈرسە، بىزمۇ ئۇنى ئۆلتۈرۈمىز...» دېگەن سۆزى بىلەن كۈچلەندۈرۈلىدۇ. ئىسلام دىنى ھۆر ئادەملەر بىلەن قۇللارنىڭ ئارىسىنى قاننىڭ ھارام بولۇشى جەھەتتە ئوخشاش قىلدى. قۇلنىڭ قېنىنىڭ ھارام بولۇشى ھۆر ئادەمنىڭ قېنىنىڭ ھارام بولۇشىغا، قۇلنىڭ جېنى ھۆر ئادەمنىڭ جېنىغا باراۋەردۇر. شۇڭا قۇلنىڭ قىساسى ئۈچۈن ھۆر ئادەم ئۆلتۈرۈلىدۇ.

ئەمما كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۆمىننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە كەلسەك، ئەبۇ ھەنەفىنىڭ بۇ ھەقتىكى قارشى كۈچلۈك ئەمەس. بۇ مەسىلىدە كۈچلۈك ئۆلىمالارنىڭ قارشى كۈچلۈكتۇر. بولۇپمۇ ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان، «كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇسۇلمان ئۆلتۈرۈلمەيدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ دەلىلى ئوچۇق ئىسپاتلانغاندىن كېيىن كۈچلۈك ئۆلىمالارنىڭ قارشى كۈچلۈك ھېسابلىنىدۇ.

ئىبنى كەسىر (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىسكە قارشى كېلىدىغان ھەدىس ۋە تەئۋىل توغرا ئەمەس.»

مۆمىن قانداقمۇ كاپىر بىلەن باراۋەر بولسۇن. ئۇنىڭ ئۈستىگە كاپىر الله نىڭ دەرگاھىدا ھايۋاندىن بەتتەر ھېسابلىنىدۇ. مۆمىن ياخشى ۋە پاك ئىنساندۇر. الله تائالا

شەيخ سايسنىڭ «ئاياتۇل ئەھكام» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 51 - بەت.
ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «قۇرئان ئەزىم» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 209 - بەت.

مۇنداق دەيدۇ: ﴿مۇشرىكلار (الله نى ئىنكار قىلغانلىقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى بۇزۇق بولغانلىقلىرى ئۈچۈن) پەقەت نىجىستۇر﴾ ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئېيتقىنى گەرچە ھارامنىڭ كۆپلۈكى (ئى تىخشىغۇچى) سېنى ئەجەبلەندۈرسىمۇ، ھارام بىلەن ھالال باراۋەر ئەمەس﴾ قانداق قىلىپ پاك مۆمىننى نىجىس كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈمىز؟! بۇ مەسىلىدە كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ قارىشى كۈچلۈكتۇر .

مەن بۇ مەسىلىگە مۇراجىئەت قىلىش جەريانىدا ئاجايىپ نازۇك بىر قىسسەنى ئۇچراتتىم. ئۇنىڭدا شۇنداق دېيىلىپتۇكى، ئىمام ئەبۇ ھەنىفىنىڭ شاگىرتلىرىدىن بىرى بولغان قازى ئەبۇ يۈسۈپنىڭ ئالدىغا بىر مۇسۇلمان بىر زىمىمى كاپىرنى ئۆلتۈرۈۋەتكەنلىكى ھەققىدە بىر دەۋا كەپتۇ. ئەبۇ يۈسۈپ بۇ دەۋادا بۇ مۇسۇلماندىن قىساس ئېلىشقا ھۆكۈم چىقىرىپتۇ.

بىر كۈنى ئۇ ئۆلتۈرسا بىر ئادەم كېلىپ بىر پارچە ۋاراقنى تاشلاپ قويۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ ۋاراقتا مۇنۇ بېيىتلار يېزىلغان ئىكەن:

ئى كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇسۇلماننى ئۆلتۈرگۈچى!
 زۇلۇم قىلدىڭ، ئادىل كىشى زۇلۇم قىلغۇچى بىلەن تەڭ ئەمەس.
 ئى باغدات ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر،
 سىلەرنىڭ ئۆلىمالىرىڭلار بولسۇن ياكى شائىرلىرىڭلار.
 ئىستىرجا ئوقۇڭلار ۋە دىنىڭلار ئۈچۈن يىغلاڭلار،
 سەۋر قىلىڭلار، ئەجىر سەۋر قىلغۇچىلار ئۈچۈندۇر.
 كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇسۇلماننى ئۆلتۈرۈش بىلەن،
 قىلدى ئەبۇ يۈسۈپ دىنىغا زۇلۇم.

شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ يۈسۈپ خەلىپە رەشىدىنىڭ قېشىغا كىرىپ بۇ ئەھۋالنى ئۇنىڭغا يەتكۈزۈپتۇ ۋە بۇ بېيىتلارنى ئوقۇپ بېرىپتۇ. خەلىپە رەشىد ئۇنىڭغا: ئوبدان ئويلىنىڭ، بۇ ئىش بىر پىتىنىگە سەۋەبچى بولۇپ قالمىسۇن يەنە، دەپتۇ. ئەبۇ يۈسۈپ ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىلىرىنى چاقىرتىپ ئۇلاردىن ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ زىمىمى ئىكەنلىكىنىڭ توغرىلىقىغا ۋە راست ئىكەنلىكىگە دەلىل كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىپتۇ. ئۇلار دەلىل كەلتۈرەلمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قىساسنى بىكار قىلىپ دىيەت تۆلەشكە بۇيرۇپتۇ.

سۈرە تەۋبە 28 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

سۈرە مائىدە 100 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «قۇرئان ئەزىم» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 210 - بەت.

ياخشى بىر مۇنازىرە

ئەبۇ بەكرى ئىبنۇل ئەرەبى ئۆزىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرىدە ياخشى بىر مۇنازىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھىجرىيىنىڭ 487 - يىلى ئىمام ئەبۇ ھەنىفەنىڭ مەزھىبىدىكى كاتتا ئۆلىمالاردىن «زۇنى» دەپ تونۇلغان بىر فىقھىشۇناس ئالىم ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن مەسجىدى ئەقساغا كەلگەن ئىكەن. بىز ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە مۇقەددەس تاشنىڭ يېنىدا ھازىر بولدۇق.

بۇ يەرگە شەھەردىكى ئۆلىمالار توپلانغان ئىدى. ئۇنىڭدىن كاپىرنىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇسۇلمان ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟ دەپ سورالدى. ئۇ: قىساس ئېلىش ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى. ئۇنىڭدىن دەلىل كەلتۈرۈش تەلەپ قىلىندى. ئۇ: بۇنىڭ دەلىلى اللہ تائالانىڭ: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېگەن سۆزىدۇر، بۇ پۈتۈن ئۆلتۈرۈلگۈچىلەر ھەققىدە ئاممىباب ھۆكۈمدۇر، دېدى.

ئۇنىڭ بىلەن ئىمام شافئىينىڭ مەزھىبىدىكى فىقھىشۇناس ئالىم ۋە شۇ شەھەرنىڭ ئىمامى ئەتا مەقدىسى مۇنازىرە قىلىپ مۇنداق دېدى: بۇ ئىمام كەلتۈرگەن دەلىل ئۈچ قەھەتتىن دەلىل بولالمايدۇ :

بىرىنچىسى، اللہ تائالا: ﴿قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېدى. بۇ ئايەتتە مۇسۇلمان بىلەن كاپىرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى باراۋەرلىك ئەمەس، جازادىكى باراۋەرلىك شەرت قىلىندى. شەك - شۈبھىسىزكى، كاپىرنىڭ دەرىجىسى ۋە مەرتىۋىسى تۆۋەندۇر.

ئىككىنچىسى، اللہ تائالا بۇ ئايەتنىڭ ئاخىرىنى بېشى بىلەن باغلاپ، ئاخىرىنى بېشىنىڭ بايانى قىلىپ: ﴿ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى، ھۆر ئادەم ئۈچۈن ھۆر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىندۇ﴾ دېدى. قۇل ئۆزىنىڭ قۇللىقى بىلەن ھۆر ئادەمدىن تۆۋەن تۇرىدىغان يەردە كاپىر ئەلۋەتتە مۇسۇلماندىن تۆۋەن تۇرىدۇ.

ئۈچىنچىسى، اللہ تائالا: ﴿قاتىل ئۈچۈن (دىنىي) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا﴾ دېدى. كاپىر بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئارىسىدا قېرىنداشلىق مەۋجۇت ئەمەس. مانا بۇ كاپىرنىڭ بۇ ئايەتنىڭ ھۆكۈمىگە كىرمەيدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

زۇنى بۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى: مېنىڭ دەلىلىم توغرىدۇر، سېنىڭ ماخا قارشى كۆرسەتكەن دەلىللىرىڭنىڭ ھەممىسى مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا توغرا ئەمەس.

ئىمام جەسسائىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 163 - بەت. ئىمام ئىبنۇل ئەرەبىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 61 - بەت. ئىمام تەبەرىنىڭ «جامئۇل بەيان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 206 - بەت. ئىمام قۇرئۇبىنىڭ «ئەلجامۇ لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 228 - بەت. ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «قۇرئان ئەزىم» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 210 - بەت. ئىمام ئىبنى جەۋزىنىڭ «زادۇل مەسىر فىئى ئىلمىتتەپسىر» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 180 - بەت. ئىمام زەمەخشەرىنىڭ «ئەلکەشائى» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 166 - بەت. «ئەللىقھۇ ئەلەلئەزھاب ئەلئەربىيە» ناملىق كىتاب.

سېنىڭ: ﷲ تائالا جازادا باراۋەرلىكىنى شەرت قىلدى دېگەن سۆزۈڭگە كەلسەك، مەنمۇ شۇنداق قارايمەن. ئەمما قىسقا كاپىر بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئارىسىدا باراۋەرلىك مەۋجۇت ئەمەس دېگەن دەۋارنىڭ توغرا ئەمەس. ئۇ ئىككىسى قىسقا كېرەكلىك بولغان ھارام ھۆكۈمدە باراۋەردۇر. ئۇ بولسىمۇ قان تۆكۈشنىڭ ھاراملىقىدىن ئىبارەت مەڭگۈ سابىت ھۆكۈمدۇر. شەك - شۈبھىسىزكى، زىممىنىڭمۇ قېنى قوغدىلىدۇ، مۇسۇلماننىڭمۇ قېنى قوغدىلىدۇ. چۈنكى، ھەر ئىككىلىسى ئىسلام يۇرتىدا ياشايدۇ. بۇنى زىممىنىڭ مېلىنى ئوغرىلىغان مۇسۇلماننىڭ قولى كېسىلىدۇ، دېگەن ھۆكۈمۈمۇ ئەمەلىي كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بۇ، زىممىنىڭ مېلىنىڭ مۇسۇلماننىڭ مېلى بىلەن باراۋەر ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرۇپ بېرىدۇ. شۇنداق ئىكەن بۇ ھۆكۈم ئۇ ئىككىسىنىڭ قېنىنىڭ باراۋەر ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرۇپ بېرىدۇ. چۈنكى، مالىنى ئوغرىلاش مالىنىڭ ئىگىسىگە ھۆرمەت قىلغانلىقتىن ھارام بولىدۇ.

سېنىڭ: ﷲ تائالا مەزكۇر ئايەتنىڭ ئاخىرىنى بېشى بىلەن باغلاپ بايان قىلغان دېگەن سۆزۈڭ بولسا، قايىل قىلىنارلىق ئەمەس. چۈنكى، ئايەتنىڭ بېشى ئاممىباب مەنىسى، ئاخىرى خاس مەنىسى ئىپادىلەيدۇ. ئاخىرىنىڭ خاس مەنىسى ئىپادىلىشى بېشىنىڭ ئاممىباب مەنىسى ئىپادىلىشىگە توسقۇنلۇق قىلمايدۇ. بەلكى ئاممىباب مەنىسى بولسۇن ياكى خاس مەنىسى بولسۇن ئۆز ھۆكۈمىنى جارى قىلدۇرۇپ بېرىدۇ.

سېنىڭ: ھۆر ئادەم قۇلنىڭ قىسقىسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ دېگەن سۆزۈڭگە كەلسەك، مەن قايىل ئەمەس. بەلكى ئۇ قىسقا ئېلىش ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلىدۇ. سەن توغرا بولمىغان دەۋانى ئوتتۇرىغا قويدۇڭ.

ئەمما سېنىڭ: ﷲ تائالا: ﴿قاتل ئۈچۈن (دېنى) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا﴾ دېدى دېگەن سۆزۈڭگە كەلسەك، مەنمۇ شۇ قاراشتا. لېكىن بۇ ھۆكۈم كەچۈرۈم ھەققىدىكى خاس ھۆكۈمدۇر. بۇ ھۆكۈم قىسقىسىنىڭ ئاممىباب بولغان ھۆكۈمنى مەنىسى قىلمايدۇ...

ئىبنۇل ئەرەبى مۇنداق دەيدۇ: «بۇ سورۇندا ناھايىتى چوڭ بىر مۇنازىرە بولدى. بىز بۇنىڭدىن نۇرغۇن پايدىلارغا ئېرىشتۇق. بۇ پايدىلارنى «نۇزھەتۇننازىر» دېگەن كىتابتا بايان قىلدۇق.»

ئىككىنچى ھۆكۈم

ئەگەر ئاتا بالىسىنى ئۆلتۈرۈپ قويسا ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟

كۆپچىلىك ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: ئەگەر ئاتا بالىسىنى ئۆلتۈرۈپ قويسا ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا بالىسىنىڭ قىسقىسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ» دېگەن.

ئىمام جەسسەس مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھۆكۈم ھەققىدىكى خەۋەر ناھايىتى مەشھۇر دۇر. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلار ھازىر بولغان سورۇندا مۇشۇنداق ھۆكۈم قىلغان. ئۇلاردىن ھېچ بىرى بۇ ھۆكۈمگە قارشىلىق بىلدۈرمىگەن. بۇ ھۆكۈم ھەققىدىكى خەۋەر مۇتەۋاتىر خەۋەرنىڭ ئورنىدا ھېسابلىنىدۇ.»

ئىمام مالىك مۇنداق دەيدۇ: «ئاتا بالىسىنى يېنىچە ياتقۇزۇپ بوغۇزلىغانغا ئوخشاش قەستەن ھالەتتە ئۆلتۈرسە، ئۆلتۈرۈلىدۇ.»

ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «ئىمام مالىكنىڭ مەزھىبىدە ئەگەر ئاتا بالىسىنى يېنىچە ياتقۇزۇپ بوغۇزلىغانغا ياكى ئۆلگەنگە قەدەر سولاپ قويغانغا ئوخشاش قەستەن ئۆلتۈرسە، ئۇنىڭ چوقۇم ئۆلتۈرۈلىدىغانلىقىدا ھېچ ئىختىلاپ يوق. ئەگەر ئۇ بالىسىنى ئەدەپلەپ قويۇش ۋە غەزەپلىنىش يۈزىسىدىن قورال بىلەن ئاتقان بولسا، ئۆلتۈرۈلمەيدۇ. لېكىن دىيەت ئېغىر قويۇلىدۇ.»

كۈچلۈك قاراش

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان دەلىلگە ئاساسەن كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ قارىشى كۈچلۈكتۇر. چۈنكى، ئاتىنىڭ بالىسىغا بولغان مېھرىبانلىقى ئۇنى بالىسىنى قەستەن ئۆلتۈرۈشكە قەدەم قويۇشتىن توسۇپ قالىدۇ. بۇ ھۆكۈمنىڭ دەل ئەكسىچە بولغاندا يەنى بالا ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۇ ئۆلتۈرۈلىدۇ. بۇنىڭدا ھېچقانداق ئىختىلاپ يوق.

شاشى مۇنداق دەيدۇ: «ئاتا بالىنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەب بولغان تۇرسا، ئۇ قانداقمۇ ئۇنىڭ يوقىلىشىغا سەۋەب بولسۇن؟!»

ئۈچىنچى ھۆكۈم

بىر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن كۆپ ئادەم ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟

فىقھىي شۇناسلار ئەگەر كۆپ ئادەم بىرلىشىپ بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۇلار ئۇنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟ دېگەن مەسىلىدە مۇنداق ئىككى خىل قاراشقا كەلگەن:

كۆپچىلىك ئۆلىمالار ۋە ئەبۇ ھەنىفە، مالىك، شافىئىي، ئەھمەد قاتارلىق تۆت ئىماملار: بىر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن كۆپ ئادەم ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ قارايدۇ.

ئىمام جەسسەسنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 168 - بەت. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇل لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 231 - بەت. ئىمام ئىبنىۇل ئەربىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 64 - بەت.
ئىمام جەسسەسنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 168 - بەت. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇل لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 231 - بەت.
ئىمام جەسسەسنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 168 - بەت. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇل لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 231 - بەت.
ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇل لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 231 - بەت. ئىمام ئىبنىۇل ئەربىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 65 - بەت.

زاھىرى مەزھىبىدىكىلەر ۋە ئىمام ئەھمەدتىن رىۋايەت قىلىنغان يەنە بىر رىۋايەت بولسا: بىر ئادەمنىڭ قىساستى ئۈچۈن كۆپ ئادەم ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، دەپ قارايدۇ.

زاھىرى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ دەلىللىرى

1 - زاھىرىلەر: «ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساست ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى» دېگەن قىساست ئايىتىنى دەلىل قىلىپ، بۇ ئايەت قىساستا باراۋەرلىكنى ۋە ئوخشاشلىقنى شەرت قىلغان، بىر ئادەم بىلەن كۆپ ئادەمنىڭ ئارىسىدا باراۋەرلىك يوق، دەيدۇ.

2 - ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ: «ئۇلار (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادى) غا تەۋراتتا شۇنداق بەلگىلىدىككى، جانغا جان (يەنى ناھەق ئادەم ئۆلتۈرگەن ئۆلتۈرۈلىدۇ)» دېگەن سۆزىنى دەلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر جانغا بىر جان ئۇدۇل كېلىدۇ، بىر جان ئۈچۈن كۆپ جان ئۆلتۈرۈلمەيدۇ. چۈنكى، مۇنداق قىلىش بۇ ئايەتكە خىلاپتۇر.

كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ دەلىللىرى

1 - شۇنداق رىۋايەت قىلىنىدىككى، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەئادا بىر ئوغۇل بالىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن يەتتە ئادەمنى ئۆلۈمگە بۇيرۇغان ۋە: ئەگەر ئۇ بالىنى سەئادا خەلقى بىرلىشىپ ئۆلتۈرگەن بولسا، مەن ئەلۋەتتە پۈتۈن سەئادا خەلقىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇيتتۇم، دېگەن.

ئىبنى كەسىر مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ زامانىدا ئۇنىڭ بۇ ھۆكۈمىگە ھېچ بىر ساھابە قارشى چىقمىغان. بۇنىڭ ئۆزى بىرلىككە كەلگەن ھۆكۈمگە ئوخشاش بولىدۇ.»

2 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئەگەر پۈتۈن ئاسمان ئەھلى ۋە پۈتۈن زېمىن ئەھلى بىر مۆمىننىڭ قېنىنى تۆكۈشكە شېرىك بولسا، ئەلۋەتتە ئاللاھ ئۇلارنى دوزاخقا تاشلايدۇ.»

ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: ئۇلار ئاخىرەت ئازابىدا ئورتاق بولغان يەردە، دۇنيا ئازابىدىمۇ چوقۇم ئورتاق بولىدۇ.

3 - ئۇلار يەنە مۇنداق دەيدۇ: شەك - شۈبھىسىزكى، ئاللاھ: «سىلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار» دەپ، قىساستى ئىنسانلارنىڭ ھاياتىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن يولغا قويغان. ئەگەر كىشىلەر بىر ئادەمنىڭ قىساستى ئۈچۈن كۆپ ئادەمنىڭ ئۆلتۈرۈلمەيدىغانلىقىنى بىلسە، دۈشمەنلىشىپ قالغانلار ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنلىرىنى كۆپ ئادەم بىرلىشىپ ئۆلتۈرىدۇ.

سۈرە مائىدە 45 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «قۇرئان ئەزىم» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 210 - بەت.

بۇ ھەدىسنى ئىمام تىرمىزى ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامىئە لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 233 - بەت.

ئاندىن ئۇلار ئۆلتۈرۈلمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىنسانلارنىڭ قېنىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولمايدۇ. زېمىندا زۇلۇم ۋە بۇزغۇنچىلىق تاراپىدۇ.

ئىبنۇل ئەرەبى مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ ئۆلىمالىرىمىز ئىمام ئەھمەدنىڭ: بىر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن كۆپ ئادەم ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، چۈنكى، اللە قىساستا باراۋەرلىكنى شەرت قىلدى، بىر ئادەم بىلەن كۆپ ئادەمنىڭ ئارىسىدا باراۋەرلىك يوق دېگەن سۆزىگە ﴿قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېگەن ئايەتنى دەلىل قىلىپ مۇنداق ئىككى خىل جاۋاب بېرىدۇ:

بىرى، سۆزنىڭ لەۋزىلىرىگە رىئايە قىلغاندىن قانداق پىرىنسىپقا رىئايە قىلغان ئەلا. ئەگەر كۆپچىلىك بىرلىشىپ بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتسە ئۆزلىرىنىڭ ئۆلتۈرۈلمەيدىغانلىقىنى بىلسە، ئەلۋەتتە دۈشمەنلىشىپ قالغانلار ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنلىرىنى باشقىلار بىلەن بىرلىشىپ ئۆلتۈرىدۇ ۋە چېكىدىن ئېشىپ باشقىلارنى بەختسىزلىككە ئۇچرىتىش بەدىلىگە ئارزۇسىغا يېتىدۇ.

يەنە بىرى، قىصاصتىن مەقسەت كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۆلتۈرگەننى ئۆلتۈرۈشتۈر. مۇنداق قىلىشتىن مەقسەت پەخىرلىنىش، يۈز ئابىرۇيىنى ۋە كۈچىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن بىر ئادەمنىڭ قىساسىنىڭ بەدىلىگە يۈز ئادەمنى ئۆلتۈرۈشكە ئادەتلەنگەن ئەرەبلەرگە رەددىيە بېرىش ئۈچۈندۇر. شۇڭا اللە قىساستا باراۋەر ۋە ئادىل بولۇشقا بۇيرۇغان. بۇ پەقەت ئۆلتۈرگەننى ئۆلتۈرۈش بىلەن ئەمەلگە ئاشىدۇ. <<

تۆتىنچى ھۆكۈم

جىنايەتچى قىساس ئېلىنغاندا قايسى ئۇسۇلدا ئۆلتۈرۈلىدۇ؟

فىقھىي شۇناسلار جىنايەتچىنى قانداق ئۇسۇلدا ئۆلتۈرۈش مەسلىسىدە مۇنداق ئىككى خىل قاراشقا كەلگەن:

بىرى، ئىمام مالىك ۋە شافئىينىڭ قارىشى ۋە ئىمام ئەھمەدنىڭ بىر رىۋايەتتىكى قارىشى بولۇپ، ئۇلار: قاتىل ئۆلتۈرۈلگۈچىنى قايسى شەكىلدە ئۆلتۈرگەن بولسا، قىساس شۇ شەكىلدە بولىدۇ. مەسىلەن: كىمكى بىرنى سۇغا غەرق قىلىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولسا، ئۇمۇ سۇغا غەرق قىلىنىدۇ. كىمكى بىرنىڭ بېشىنى تاش بىلەن ئېزىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولسا، ئۇنىڭمۇ بېشى تاش بىلەن ئېزىپ ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ قارايدۇ. ئۇلار: ﴿قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى﴾ دېگەن ئايەتنى دەلىل قىلىپ، بۇ ئايەت قىساستا ئوخشاش بولۇشنى ۋاجىپ قىلىدۇ، قاتىل قانداق ئۆلتۈرگەن بولسا، ئۇنىڭدىنمۇ شۇ بويىچە قىساس ئېلىنىدۇ، دەيدۇ.

ئىمام ئىبنۇل ئەرەبىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 65 - بەت. ئىمام جەسسائىنىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 170 - بەت. ئىمام قۇرتۇبىنىڭ «ئەلجامۇ لىئەھكامىل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 2 - جىلد، 232 - بەت.

ئۇلار يەنە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنى دەلىل قىلىدۇ: «بىر يەھۇدىي بىر ئايالنىڭ بېشىنى تاش بىلەن ئېزىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭ بېشىنى تاش بىلەن ئېزىپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇدى.»

ئىمام ئەبۇ ھەنىفە ۋە ئىمام ئەھمەد يەنە بىر رىۋايەتتە: قاتىل پەقەت قىلىچ بىلەن ئۆلتۈرۈلىدۇ. چۈنكى، قىساسنىڭ تەلىپى بىر جان ئۈچۈن يەنە بىر جاننى يوق قىلىشتىن ئىبارەتتۇر دەپ قارايدۇ.

ئۇلار: «قىساس پەقەت قىلىچ بىلەن ئېلىنىدۇ»، «قۇلاق بۇرۇننى كەسمەڭلار» ۋە «ئەگەر قاتىلنى ئۆلتۈرسەڭلار ياخشى ئۇسۇل بىلەن ئۆلتۈرۈڭلار. ئەگەر بىرەر ھاياۋاننى بوغۇزلىساڭلار ياخشى ئۇسۇل بىلەن بوغۇزلاڭلار» دېگەن ھەدىسلەرنى دەلىل قىلىپ: ئەگەر ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسى توغرا بولسا، ئۇ «قۇلاق بۇرۇننى كەسمەڭلار» دېگەن ھەدىس بىلەن مەنسۇخ بولىدۇ، دەيدۇ.

ئۇلار يەنە مۇنداق دەيدۇ: قاتىلنى قىلىچ بىلەن ئۆلتۈرمەستىن كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈش، ئەزالىرىنى پارچىلاپ ئۆلتۈرۈش، تاش بىلەن ئېزىپ ئۆلتۈرۈش، ئۆلگەنگە قەدەر سولاپ قويۇپ ئۆلتۈرۈش ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشىغان ئۆلتۈرۈشلەر چېكىدىن ئاشقانلىق بولىدۇ. چۈنكى، اللە تائالا: ﴿شۇنىڭدىن كېيىن، چېكىدىن ئېشىپ كەتكەن ئادەم قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾ دەيدۇ.

رىۋايەت قىلىنىشىچە، قاسم ئىبنى مەئىن بىلەن شەرىك ئىبنى ئابدۇللاھ مەلۇم بىر سۇلتاننىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەن. سۇلتان ئۇنىڭدىن: بىرىنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ قويغان ئادەم ھەققىدە نېمە دەيسەن؟ دەپ سورىغان. ئۇ: قاتىلمۇ ئوق بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈرۈلىدۇ، دەپ جاۋاب بەگەن. سۇلتان: ئەگەر بىر تال ئوق بىلەن ئۆلمىسىچۇ؟ دېگەن. ئۇ: ئىككىنچى ئوق ئېتىلىدۇ، دېگەن. سۇلتان: سىلەر ئۇنى نىشان قىلىۋالامسىلەر! ھالبۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جېنى بار نەرسىنى نىشان قىلىۋېلىشتىن توسقان ئەمەسمۇ؟ ھەنەفى ۋە ھەنبەلى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ قارىشى كۈچلۈكتەك قىلىدۇ، توغرىسىنى اللە بىلگۈچىدۇر، دېگەن.

بەشىنچى ھۆكۈم

قىساس ئېلىش ئىشىغا كىم ئىگە بولىدۇ؟

ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «پەتىۋا بەرگۈچى ئىماملار ھېچكىمنىڭ ئۆزىنىڭ ھەققى ئۈچۈن ھاكىمسىز قىساس ئېلىشىنىڭ دۇرۇس ئەمەسلىكىگە بىرلىككە كەلگەن. كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن قىساس ئېلىش ھوقۇقى يوق. بۇ ھاكىمنىڭ ياكى ھاكىم مۇشۇ

دەلىللەرنى تەپسىلى كۆرۈش ئۈچۈن ئىمام جەسسانىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 186 - بەتكە، ئىمام ئىبنى جەۋزىنىڭ «زادۇل مەسىر فى ئىلمىتتەپسىر» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 181 - بەتكە ۋە «ئەلفىقھۇ ئەلەلمەزھەب ئەلئەربىيە» ناملىق كىتابقا قاراڭ.

ئىمام جەسسانىڭ «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرى، 1 - جىلد، 286 - بەت.

ئىشقا تەيىنلىگەن ئادەمنىڭ ئىشىدۇر. شۇڭا ئاللاھ ھاكىمنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن قوللىرىنى يىغىشى ئۈچۈن بەلگىلىگەن. »

ئايەتلەر كۆرسىتىدىغان ئەھمىيەتلىك نۇقتىلار

- 1 - ئاللاھ مۆمىن بەندىلىرىگە ئۇلارنىڭ مەنپەئىتى ۋە بەخت - سائادىتى ئۈچۈن قىياسنى پەرز قىلىپ بەلگىلىگەن.
- 2 - قىساس جىنايەتلىرىنى ئازلىتىپ، دۈشمەنلىشىشكە خاتىمە بېرىدۇ ۋە جىنايەتچىلەرنى تەربىيەلەيدۇ.
- 3 - قىساستا ئىنسانلارنىڭ ھاياتىنى قوغداپ قالغىلى، ئۇلارنىڭ يەككە ۋە توپلىشىپ ياشىشىنى ھىمايە قىلغىلى بولىدۇ.
- 4 - قاتل ئەمەس كىشىگە چىقىلىش جاھىلىيەت دەۋرىگە مەنسۇپ ئەسەبىيلىك بولۇپ، ئىسلام بۇنىڭغا قاتتىق قارشى تۇرىدۇ.
- 5 - ھەددىدىن ئېشىش، زۇلۇم قىلىش ۋە دۈشمەنلىشىشنىڭ كېڭىيىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قىساس ئېلىشتا ئوخشاش بولۇش ۋاجىپتۇر.
- 6 - ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىلىرى قاتىلىنى ئەپۇ قىلىپ قىساس ئېلىشنىڭ ئورنىغا دىيەت ئېلىشنى قوبۇل قىلسا، قاتىلنىڭ ئىگىلىرىنىڭ دىيەتنى ئارقىغا سوزماستىن ۋە كېچىكتۈرۈۋەتمەستىن بېرىشى ۋاجىپتۇر.
- 7 - جازانى يېنىكلىتىش ئاللاھنىڭ مۆمىن بەندىلىرىگە قىلغان رەھمىتى بولۇپ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشى ۋاجىپتۇر.

ئايەتلەرنىڭ ھېكمىتى

ھەممىگە ئىگىدارچىلىق قىلغۇچى، ھەممە ئىشنى ھېكمەت بىلەن قىلغۇچى ۋە ھەممىنى تولۇق بىلىپ تۇرغۇچى ئاللاھ قىساسنى يولغا قويدى ۋە ئىنسانلارنىڭ قېنىنى قوغداش، بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ جېنىنى ھىمايە قىلىش، پىتىنگە بۆشۈكىدىلا خاتىمە بېرىش ئۈچۈن قىساسنى ئىجرا قىلىشنى ھوقۇقدارلارغا ۋاجىپ قىلدى.

جىنايەتچىنى ئۆتكۈزگەن جىنايىتى ئۈچۈن جازالاش ئۇنى ۋە باشقىلارنى جىنايەت ئۆتكۈزۈشتىن توسىدۇ، شۇنداقلا ھەددىدىن ئاشقۇچىلارنى ۋە دۈشمەنلەشكۈچىلەرنى توسىدۇ. ئەگەر بىر قېرىندىشىنى ئۆلتۈرمەكچى ياكى سولاپ قويماقچى بولغاندا

قىساستىن قورقۇپ ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندى. قىساس بىلەن ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ھاياتىنى، ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەمنىڭ ھاياتىنى ۋە جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ.

ئەگەر تاجاۋۇز قىلغۇچى جازاغا ياكى ھېسابقا تارتىلماي ئەركىن يۈرۈۋەرسە، بۇ پىتنە قوزغاشقا ۋە تىنچلىقنىڭ بۇزۇلۇشىغا ئېلىپ بارىدۇ. شۇنىڭ بىلەن جەمئىيەت قىساس ئېلىش ئۈچۈن بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ قېنىنىڭ تۆكۈلۈشىگە دۇچ كېلىدۇ. تۆكۈلگەن قان ئۈچۈن غەزەپلىنىش ئىنساننىڭ خاراكتېرىگە سېڭىپ كەتكەن نەرسىدۇر. ئىسلام دىنى بۇنىڭغا ئەھمىيەت بېرىپ، دىللاردىن ئۆچمەنلىكنى چىقىرىپ تاشلاش، زۇلۇم قىلىش، ماجرالاش ۋە دۈشمەنلىشىشنىڭ سەۋەبلىرىگە خاتىمە بېرىش ئۈچۈن قىساس ئېلىش ھۆكۈمىنى بەلگىلىدى.

ئىسلام دىنى قىساس ئېلىشنى پەرز قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئەپۇ قىلىشنى ياخشى قىلىپ كۆرسەتتى ۋە ئۇنىڭ چېگرالىرىنى بەلگىلەپ بەردى. قىساس ئېلىشقا ئادىللىق بىلەن قارار قىلغاندىن كېيىن ئەپۇ قىلىشقا چاقىرىلىدۇ. بۇ ئېسىل ئەخلاققا قىلىنغان چاقىرىق بولۇپ، ياخشىلىق قىلىش چەك - چېگرىسى، ئىچىدە بولىدۇ. ھەرگىز ئىنساننىڭ تەبىئىتىگە بېسىم قىلىش ۋە ئۇنى تاقەت كەلتۈرەلمەيدىغان نەرسىگە زورلاش ئۈچۈن ئەمەس. ﴿قاتىل ئۈچۈن (دىنى) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا (يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلدىن دىيەت ئېلىشقا رازى بولۇپ قىساس ئېلىشتىن ۋاز كەچسە، ئۇ، جىنايەتچىدىن دىيەتنى) چىرايلىقچە تەلەپ قىلىشى لازىم، (جىنايەتچىمۇ دىيەتنى) ياخشىلىقچە (يەنى كېچىكتۈرمەستىن، كېمەيتىۋەتمەستىن تولۇق) بېرىشى لازىم﴾.

ھەممىگە ئىگىدارچىلىق قىلغۇچى، غالىب ۋە بۈيۈك ئاللاھ ھېكمەت بىلەن بەلگىلەنگەن بۇ جازا ھۆكۈمىنى ئىنتىقام ئېلىش دەرىجىسىدىن گۈزەل ئەخلاق دەرىجىسىگە يۆتكىدى. ئىسلام دىنى كېلىشتىن ئىلگىرىكى جازا ئىنتىقام ئېلىش بولۇپ، گۇناھكارلاردىن جەمئىيەت ئىگىلىرى ئىنتىقام ئالاتتى ياكى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىلىرى ئۆلتۈرگۈچىنىڭ ئىگىلىرىدىن ئىنتىقام ئالاتتى. ئۇلار بىر جاننىڭ ئورنىغا بىرقانچە بىگۇناھ ئادەملەرنىڭ جېنىنى ئېلىپ نۇرغۇن جاننىڭ قېنىنى تۆكمىگەچە رازى بولمايتتى. ئۇلار بەزىدە بىر ئادەمنىڭ قىساسى ئۈچۈن يۈز ئادەمنىڭ جېنىنى ئالاتتى.

ئاللاھ قىساس ئېلىشتىن مەقسەت جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش ئىكەنلىكىنى بايان قىلدى: ﴿ئى ئەقىل ئىگىلىرى! سىلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار (يەنى كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلىدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ، ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندى، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالىدۇ)﴾ ئاللاھ ھەرگىزمۇ سىلەرگە قىساستا ئىنتىقام ئېلىش بار، دېگەن ئەمەس.

دۆلەت قانۇن تۈزگۈچىلەردىن بىر قىسىملىرىنىڭ دىللىرى يۇمشاپ، قاتىلنى ئۆلتۈرۈشنى ۋەھشىيلىك، دەپ قارايدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ ئۆلتۈرمەيدۇ. ئەسلىدە ئىچ ئاغرىتىشقا، ھېسداشلىق ۋە مېھرىبانلىق قىلىشقا تېگىشلىكى ناھەق ئۆلتۈرۈلگەن كىشى ئىدى. ئەگەر ئۇلار قاتىلغا ئىچ ئاغرىتسا، بۇزغۇنچى گۇناھكارلارنى جەمئىيەتكە زومىگەرلىك قىلىشىدىن كىم توسۇپ قالالايدۇ! بۈگۈنكى كۈنلەردە كۆپىيىپ كېتىۋاتقان ۋە جەمئىيەتكە تەھدىت سېلىۋاتقان بۇلاڭچىلىق، ئوغرىلىق، ئادەم ئۆلتۈرۈش قاتارلىق ئىشلار قانداق بىر تەرەپ قىلىنىدۇ؟

ئۇلار بۇ مەسىلىگە ھەقىقەتەن توغرا بولمىغان پىكىر ۋە تار نەزەر بىلەن قارايدۇ. ئەگەر ئۇلار ئاقىلانە ۋە توغرا پىكىر بىلەن ئەتراپلىق كەڭ دائىرىدە قارىغان بولسا ئىدى، ئەلۋەتتە، بۇ ئۈممەتكە مېھرى شەپقەت قىلىپ، گۇناھكارلارنى قاتتىق جازالىغان بولاتتى. شەك - شۈبھىسىزكى، ئىنسانلارغا ھەقىقىي ئىچ ئاغرىتىدىغان كىشى ئۇلار ئارىسىدا يامانلىقنى ئازايتىشقا ۋە چېكىدىن ئاشقۇچىلارنى قىلمىشىدىن توسۇشقا ھەرىكەت قىلىدۇ.

